

waarmee in Noord-Brabant mannetjes aangelokt werden (J. Snel). Tenslotte nog enkele opgaven uit de Achterhoek: 13.VII.1971 een ♂ te Ulft, 5.VIII.1979 een ♀ op een muur te Wehl en 13.VIII.1979 een ♂ op licht te Drempt (Ch. Naves). De heer W. Oord te Deventer schreef dat hij de vlinder nog in 1952 gekweekt had, maar daarna nooit meer gezien had. Ook verder noordelijk ontbreekt elke waarneming. Of de rupsen nog voorkomen in de rietvelden van het noordwesten van Overijssel (K. Martin, 1920) en van Friesland (Lempke, 1937: 281) is niet bekend.

De vraag is nu natuurlijk hoe de plaag in het oosten van Noord-Brabant en aangrenzend Limburgs gebied zich verder zal ontwikkelen. Voor mededelingen over het verloop in 1980 houd ik me dan ook aanbevolen. Tenslotte bedank ik alle medewerkers ten zeerste voor hun inlichtingen.

Overigens wil ik wel opmerken dat we weinig of niets van deze interessante toename van *Lymantria dispar* gehoord zouden hebben, als ik niet toevallig een korte mededeling over de soort geplaatst had. Redacties van Engelse tijdschriften zouden over zo iets een stroom van mededelingen ontvangen hebben, doch hier niets van dit alles!

GECITEERDE LITERATUUR

- Lempke, B. J., 1937. Catalogus der Nederlandsche Macrolepidoptera II. — *Tijdschr. Ent.* 80: 244-303.
- , 1979. Hoe staat het met *Lymantria dispar* (Linnaeus) in Nederland? (Lep., Lymantriiidae). — *Ent. Ber., Amst.* 39: 102.
- Martin, K., 1920. Losse aantekeningen over vlinders. — *Ent. Ber., Amst.* 5: 217-221.
- Plantage Middenlaan 64, 1018 DH Amsterdam.

MALLOTA CIMBICIFORMIS (FALLÉN) (DIPT., SYRPHIDAE). Op 6.VII.1979 ving ik in het park van het Huis Sevenaer te Zevenaer een ♂ van *Mallota cimbiciformis*. Eén keer eerder werd deze soort in Nederland verzameld, namelijk te Barneveld op het landgoed „De Schaffelaar” door de heer E. A. M. Speijer. In 1964 publiceerde Van der Goot deze vangst (*Ent. Ber., Amst.* 24: 60, 1964) van 13.VI.1943.

Ik deed mijn vangst op eeh niet erg zonnige middag, bij een temperatuur van 22 gr. C. Op een beschutte plek in het park ligt een composthoop en daar was het vrij warm. Er waren daar veel Zweefvliegen actief, hoofdzakelijk *Syrirta pipiens* (Linné) en *Eristalis pertinax* (Scopoli). Eén „*Eristalis*” trok mijn aandacht door zijn betrekkelijk geringe activiteit: hij liep maar wat rond, vloog zelden en dan niet verder dan enkele centimeters en hij leek wel te sabbelen in plekjes vochtige rottigheid. Om hem te vangen moest ik mijn blote armen wagen aan de ter plaatse talrijke Brandnetels en daar had ik weinig zin in.

Toen ik anderhalf uur later weer op die plek kwam, zat hij er nog, maar op een beter bereikbare plaats. Ik kon constateren, dat hij werkelijk het bruine vocht rond een paar rottende uien opnam, het althans langdurig met de tong aanraakte. De slanke bouw deed mij eerder denken aan *Criorhina asilica* (Fallén) dan aan een *Eristalis*.

Ik probeerde het dier te vangen op de wijze, die op vlak terrein voor Zweefvliegen gebruikelijk is: het net er overheen en dan de vlieg in het net laten opstijgen. Dit lukte echter niet, daar het dier hardnekkig op de ondergrond bleef rondlopen en zich door niets tot opvliegen liet prikkelen. Ik moest hem uiteindelijk met de hand oppakken in een plooi van het net. Thuis bleek zijn ware identiteit. Hij bevindt zich in mijn collectie.

A. Veltman, Schimmelpenninckstraat 23, 6904 BN Zevenaer.